

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Drukarni Opakowań "O." S.A.

przeciwko "F." Gmbh w Hofheim (Niemcy)

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 grudnia 2008 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 lipca 2008 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29 lipca 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną od postanowienia tego Sądu wydanego w dniu 29 lutego 2008 r., którym oddalono zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji dotyczące odmowy odrzucenia pozwu z powodu braku jurysdykcji krajowej. Sąd Apelacyjny skargę kasacyjną od tego postanowienia uznał za niedopuszczalną.

Strona pozwana w zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną zarzuciła naruszenie art. 398¹ § 1 oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. w wyniku ich niewłaściwego zastosowania. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości ETS) z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni art. 10 i art. 234 ust 3 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie kwestionował oceny Sądu Apelacyjnego, że na gruncie art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna od zaskarżonego nią postanowienia jest niedopuszczalna. Zażalenie zostało oparte o twierdzenie, że zastosowanie art. 398¹ § 1 i art. 398⁶ § 2 k.p.c. nie było jednak właściwe w świetle reguł prawa wspólnotowego. Zdaniem skarżącego Sąd Apelacyjny wydał błędne orzeczenie ignorując wynikający z prawa wspólnotowego obowiązek w zakresie postępowania prejudycjalnego. Konieczność naprawienia tego błędu nakazuje uznać skargę kasacyjną za dopuszczalną z uwagi na zasady pierwszeństwa i efektywności prawa wspólnotowego. Konstrukcja zażalenia zakłada zatem, że Sąd Apelacyjny naruszył art. 234 ust. 3 TWE, a następstwem naruszenia tego przepisu jest konieczność przyjęcia dopuszczalności skargi kasacyjnej. Ocena zasadności wyводу skarżącego odnośnie dopuszczalności skargi kasacyjnej w rozpoznawanej sprawie byłaby zatem uzasadniona jedynie w przypadku stwierdzenia, że istotnie został naruszony art. 234 ust. 3 TWE. W tym zakresie w zażaleniu nie przedstawiono żadnej argumentacji. Skarżący ograniczył się do stwierdzenia, że w rozpoznawanej sprawie naruszenie obowiązku wynikającego z art. 234 ust. 3 TWE miało charakter oczywisty. Oceny tej nie można podzielić. Obowiązek przedstawienia pytania

prejudycjalnego Europejskiemu Trybunałowi Sprawiedliwości nie jest uzależniony wyłącznie od stwierdzenia, że w sprawie występują dostateczne wątpliwości w zakresie wykładni prawa wspólnotowego. Art. 234 ust. 3 TWE ma zastosowanie wówczas, gdy orzeczenia sądu krajowego nie podlegają już zaskarżeniu według prawa wewnętrznego. Tymczasem postępowanie sądowe, w którym zdaniem skarżącego zachodzi potrzeba dokonania wykładni prawa wspólnotowego (przepisu rozporządzenia (WE) Nr 44/2001) toczy się przed sądem pierwszej instancji. Zarzucany przez skarżącego brak jurysdykcji krajowej, skutkujący nieważnością postępowania, może być jeszcze przedmiotem oceny, w przypadku wniesienia apelacji i skargi kasacyjnej od orzeczeń kończących postępowanie odpowiednio w pierwszej i drugiej instancji.

Wobec braku podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 234 ust. 3 TWE zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c. Z tych samych względów nieuzasadniony był, jako zgłoszony ewentualnie, wniosek o zwrócenie się z pytaniem prejudycjalnym do ETS.